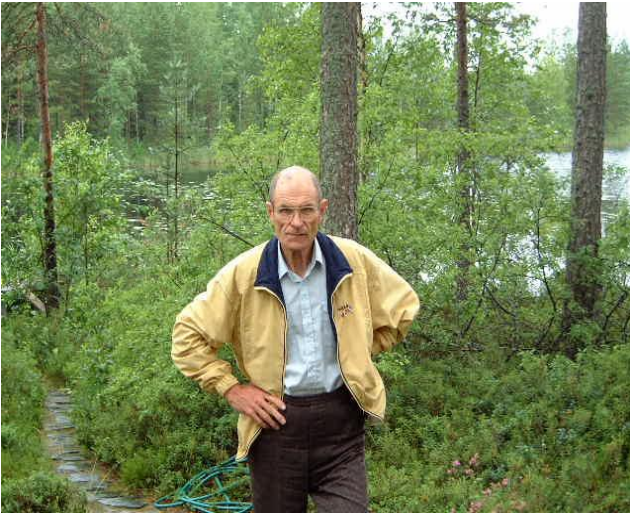

OPPI-ISIÄ III B

Väinö Hotti

(nettikuva)

AARO LEIKKARI

(nettikuva)

Teh.VHn

JUMALAN TOIMINTA JA TAHTO

”Jumalalla on edelleenkin vain yksi seurakunta, Kristuksella on edelleenkin vain yksi ruumis, jota Hän haluaisi johtaa ja hallita” (70).

”Raamatussa on esimerkkejä, joista ilmenee, että **Jumala voi suostua ihmisen vaatimukseen oman tahtonsa vastaisesti**, mutta se ei silti merkitse Jumalan hyväksyntää eikä sitä, että Hän tahtonsa olisi muuttunut” (70-71).

”Eräs sellainen tilanne syntyi silloin, kun Israelin kansa ryhtyi vaatimaan itselleen kuningasta” (71).

”Otamme toisen esimerkin. Siinä on kysymys **vaimon hylkäämisestä**.

Muotojumaliset ihmiset kiusasivat Jeesusta sillä, että Raamattu oli heidän mielestään ristiriitainen. Mooses on kirjoittanut samasta asiasta ristikkäin. Jeesus vastaa, että **Jumala on alun pitäen ilmoittanut oman tahtonsa, mutta suostunut myöhemmin lievennykseen ihmisten kovasydämyyden vuoksi**. Jeesus osoitti, ettei Jumala ollut muuttanut mieltään, vaikka olikin suostunut ”kovasydämyyteen”. Hengelliseltä kannalta kovasydämyys oli jo rikkonut toimivan yhteyden eikä sillä kirjaimen varassa ole enää hengellistä arvoa.

Jeesus tahtoo sanoillaan osoittaa, että Jumala pitkämielisyydessään antaa ihmiselle ”pelivaraa” kovasydämyyden ajaksi ja odottaa, että ihminen havahtuisi

ja tekisi kovasydämisydestään parannuksen. Raamattu varoittaa kuitenkin siitä, että Jumalan pitkämielisyys ei ole rajaton ja että paatumuksesta ei ole paluuta. Tulee hetki, jolloin ihminen joutuu vastatusten Jumalan alkuperäisen tahdon kanssa” (71- 72).

”Edellä mainittu esimerkki saa lisämerkitystä, kun huomioimme. mitä Uusi Testamentti ilmoittaa seurakunnan ykseydestä, ja sen, **miten apostoli Paavali vertaa seurakuntaa ja Kristusta aviopuolisoihin ja Kristuksen ja seurakunnan suhdetta avioliittoon (Ef.5:31,32).** Se, mitä Jumala ilmoittaa tahdostaan avioliiton rikkomattomuuden suhteen, ilmaisee suoraan myös sen, mikä on Jumalan suunnitelma ja tahto seurakunnan keskinäisen eheyden ja seurakunnan ja Kristuksen välisen eheyden suhteen. Jeesuksen ilmoittama syy ”erokirjojen antamisen” tarpeeseen on edelleen sama kovasydämisyys eikä seurakunnankaan hajaannukseen tarvitse etsiä muita syitä” (72).

”Seurakunnan ja sielujemme vihollinen, saatana, julistaa sellaista evankeliumia, että kuolema korjaa kaiken. Monet uskottomat se on saanut uskomaan, että ei tämän elämän aikana kannata huolehtia iankaikkisuuskohtalostaan. Liian monet uskovat ovat uskoneet saatanan selityksen, että **Jumala on suunnitellut toteuttavansa uskovien yhteyden vasta ajan rajan tuolla puolen.** Nyt voidaan elää ja toimia niin kuin parhaaksi nähdään. **Mikä petollinen valhe!** Miten kuolema, joka Raamatun mukaan on vihollisista viimeinen, voisi muuttaa uskovien sydämet niin, että he ”yhtä olisivat”, ellei Jumalan Sana ja Pyhä Henkikään ole sitä muutosta aikaan saanut? **Armon aika on vakavaa aikaa”** (72-73).

USKOVAISUUDEN OLEMUS

”Aito uudestisyntyminen **synnyttää aina myös aidon rakkauden kaikkia muita samasta hengestä syntyneitä kohtaan** ja aikaisempi viehtymys maailmallisuuteen saa ensimmäisen kuoliniskunsa” (77).

KASTEEN MUODOLLISUUS

”Uudestisyntyneiden uskovien keskuudessa kannattaisi korostaa enemmän vesikasteen hengellistä merkitystä ja **jättää turha intoilu kasteen muodosta vähemmälle”** (91).

IHMISEN RAJAT

”Evankeliumin kokonaisuuden huomioon ottaminen ei salli raja-aitojen rakentamista Jeesuksen opetuslasten välillä. Uskovien keskinäinen yhteys on keskinäisen rakkauden toteutumisen ehdoton edellytys ja ilman rakkautta kaikki on itsepetosta” (105).

”Raja-aitojen rakentelu ja voimassa pitäminen Jeesuksen opetuslasten kesken on ihmisen mieltä kiehtovaa ja inhimillisiä tarpeita tyydyttävää, mutta ne rajat ovat ihmisen rajoja. Jumala vetää rajansa niiden sydänten mukaan, jotka hän saa rakkaudellaan vallata uskollisuuteen ja kuuliaisuuteen itseään kohtaa” (105).

VAIN YKSI RAJA

”Jumala ei tunnusta Jeesuksen opetuslasten välille vedettyjä rajoja, vaikka me ihmiset rakentaisimme omasta mielestämme kuinka raamatullisen opin niiden tueksi. **On vain ihmisiä, jotka ovat uusia luomuksia Kristuksessa, ja niitä, jotka eivät sitä ole. Siihen Jumala itse on vetänyt rajan ja se on aina ehdottomasti oikeassa paikassa**” (107).

MURHEELLINEN TODELLISUUS

”Murheellinen todellisuus ”Jeesus itki Jerusalemin kansaa sen tähden, ettei se tuntenut etsikkoaikaansa. Hän oli tahtonut koota Jerusalemin lapset niin kuin kana kokoaa poikasensa siipiensä alle, mutta kansa ei ollut tahtonut. Jumalan tahto on tänäänkin sama. Hän tahtoo koota meidät lähelleen ja samalla lähelle toisiimme. On kokoamisen aika. Kuulemmeko me tänään Jeesuksen äänen? **Tunneimme sydämissämme, miten Pyhä Henki murehtii kylmyyttämme ja irrallisuuttamme?** (109).

SEURAKUNTAKURI

”Pyhä Henki pyrkii erottamaan uskovat maailman hapatuksesta ja **liittämään heidät Kristuksen rakkaudella erottamattomasti toisiinsa ja Kristukseen.** ”Toinen henki” pyrkii erottamaan uskovat toisistaan ja siten myös Kristuksen rakkaudesta ja toisaalta yhdistämään heidät inhimillisillä sopimuksilla ja päätöksillä muodollisesti organisaation keinoin yhteen” (128).

”Ero organisaatiosta ei ole ero seurakunnasta. On eri asia erota organisaatiosta kuin eristäytyä uskovista” (129).

TODISTAJAT

”Jospa ymmärtäisimme, että me uskovat **emme yksilöinä emmekä ryhmäkuntiin jakautuneina voi antaa maailmalle sitä todistusta, jota Jumala meiltä odottaa ja jota maailma tarvitsee.** Sen todistuksen me voimme vain yhdessä antaa. Jospa ymmärtäisimme, ettemme saa erottaa sitä, minkä Jumala on yhdistänyt. Kukaan meistä ei voi väistää vastuutaan” (135).

”Kun kerran teemme tiliä Jumalalle elämästäme, aiommeko vastata Hänelle, että raamatulliset totuudet tai seurakuntamme tunnustus estivät meitä olemasta yhtä muiden uskovien kanssa” (135).

SUURIN IHME

”Mikä onkaan se ihme, jota meidän tulisi ennen muuta rukoilla, jos olemme Pyhän Hengen valtaamia evankelioimisnäyssämme. **Ettei vain Jumala halua tehdä meissä ensin tätä suurinta ihmettä, yhdistää meidät, eheyttää ja koota meidät, ennen kuin muut merkit seuraavat.** Silloin alussa, kun Jumalan läsnä olon ja voiman merkit seurasivat uskovia, seurakuntaperhe eli vielä yhdessä ja toimi yhdessä. Tämä on vakava paikka eikä se väisty. Jos ei ole valmiutta ja voimaa elää yhdessä muiden uskovien kanssa, voisiko olla voimaa alkuvoimaiseen evankeliumin julistamiseen ihmeineen ja merkkeineen” (142-143).

ORGANISAATIOKRISTITYSTÄ SYDÄMEN KRISTITYKSI

”Organisaatio on pahin silloin, jos se on sydämessämme ja hallitsee ja kahlitsee suhdettamme Kristukseen ja Hänen seuraajiinsa. Jumala haluaa tehdä meistä organisaatiokristityn sijasta sydämen kristittyjä, joille ylösnoussut Kristus on kaiken yläpuolella ja joiden sydän janoaa osallisuutta siitä rakkaudesta, jota Jumala tuntee kaikkia lapsiaan kohtaan” (159).

”Nyt on aika perata Pyhän Hengen avulla sydämeistä pois kaikki se, mitä Taivaallinen Isä ei ole istuttanut. Meillä on Kristuksessa mahdollisuus päästä Hengen yhteyteen rauhan yhdyssiteellä kaikkien opetuslasten kanssa. Kun pääsemme tuntemaan toisemme Hengen mukaan, me pääsemme Hengessä osallisiksi veljimmme ja sisariemme sisäisiin taisteluihin ja havaitsemme olevamme rinnakkain samassa taistelurintamassa” (160).

”Kylmä sydän ei murehdi vierautta, sitä, että nuo Kristuksessa rakastetut Jumalan lapset elävät rakkautta tuntematta vieraina toisilleen, eikä kanna tästä tilanteesta rukouskuormaa Jumalan edessä. **Useimmat meistä eivät ole kokeneet eivätkä tiedä mitä merkitsee se, että ollaan yhtä kaikkien Kristuksessa pyhitettyjen kanssa”** (161).

”On aika havaita ja tiedostaa, että valikoivalla ja osittuneella rakkaudella ei voi rakastaa kokonaista ja jakamatonta Kristusta. Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleeksi kaikki ne, jotka ovat Hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman heitä” (161).

”Jos Kristuksen seuraaja joutuu tieltään harhaan, oikotietä ei ole olemassa, vaan on palattava takaisin. Kun teemme kovasydämisydestämme ja rakkaudettomuudestamme parannuksen, palaamme siihen paikkaan, mistä olemme harhaan lähteneet” (162).

”Me olemme **roudan ja jään lapsia**. Siksi onkin välttämätöntä, että saamme elää Kristuksen rakkauden kokemuksessa, sillä **vain siitä kokemuksesta käsin voimme sisariamme ja veljiämme rakastaa**” (162).

JEESUS KOETTELEE RAKKAUTTAMME

”Jos meiltä kysytään, että rakastammeko me toisiamme, me vastaamme helposti myöntävästi ajattelematta, mitä vastauksellamme tarkoitamme tai mitä vastauksemme sisältää. **Jumalan lapsille tämä kysymys on elämän ja kuoleman kysymys**, joten siihen tulee suhtautua hyvin vakavasti” (163).

VIISAAN MORSIAMEN RAKKAUS

”Raamattu ilmoittaa, että tämä Karitsan vaimo on itsensä valmistanut. Ymmärrämme, että tällaiseen valmistamiseen sisältyy monenlaisia asioita, mutta **olennaisinta kaikesta muusta on ehyeen rakkaussuhteeseen perustuva yhteenkuuluvaisuus. Vaimossa ei nähdä jälkeäkään jakautuneisuudesta eikä ristiriitaisuudesta. Hän on täydellisesti jokaista soluaan myöten Ylkäänsä liittynenä**. Raamattu puhuu suuresti ihailen sekä Yljästä että morsiamesta” (165-166).

”Mikään ei todista Jeesuksen toisen tulemuksen läheisyydestä yhtä voimakkaasti kuin se, että **hänen opetuslastensa sydämet on laajalti vallannut selittämätön tarve ja halu päästä lähemmäksi toisiaan organisaatioiden raja-aidoista välittämättä**. Pyhä Henki puhuu, sillä Hän tietää, että rakkaudeton, sisäisten ristiriitojen repimä ja itseään vahingoittava seurakunta ei voi esiintyä ihailtavana morsiamena ja vaimona Karitsan häissä” (166).

”Me kuulemme uudelleen ja uudelleen toistettavan: ”Herätystä ei tule ilman rukousta”. Totta. Mutta joudumme kipua tuntien kysymään: **”Miksi herätys viipyy, vaikka rukoillaan”? Miksi Sanassa luvatut tunnusteet ja ihmeet viipyvät, vaikka rukoillaan?** Olemmeko unohtaneet, että **Jeesus lupasi rukousvastauksen niille, jotka kuuliaisina Hänen Sanalleen pysyvät Hänessä**. Se on rakkauden mitta. Pyhä Henki on tullut. Seuraammeko Hänen johdatustaan. Jos niin tapahtuu, ”on oleva yksi lauma ja yksi paimen” (168).